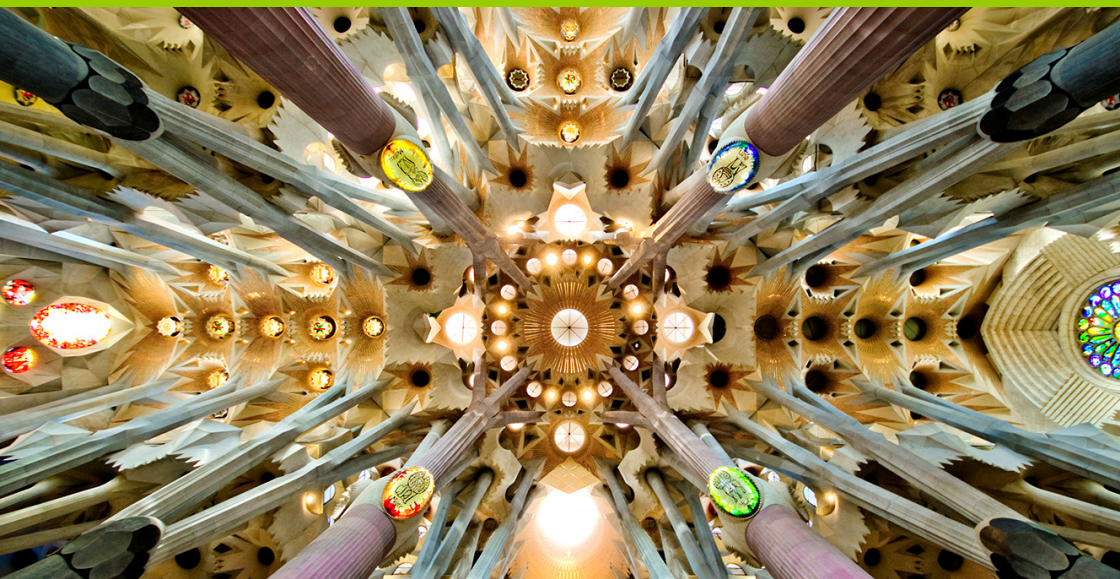


Cadena de pregària per les Vocacions



La família, font de vocacions

Novembre 2014

Organitzada per les diòcesis amb seu a Catalunya

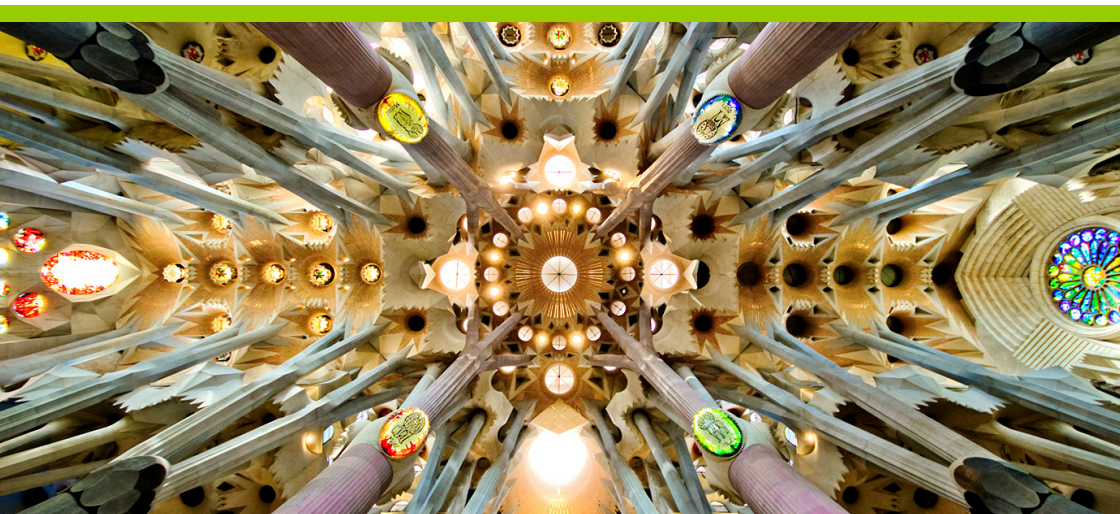
Cadena de pregària per les vocacions 2014

Cada any les diòcesis amb seu a Catalunya ens organitzem per resar durant les 720 hores del mes de novembre per «demanar a l'amo dels sembrats que hi faci anar més segadors» (Mt 9, 38).

La família, font de vocacions

Enguany l'Església ens convida a reflexionar sobre la família. El passat mes d'octubre s'ha celebrat el Sínode Extraordinari de Bisbes per tractar aquest mateix tema. Sabem que la família és Església domèstica (cf. GS ??) i per tant estem convençuts que és d'ella d'on sorgeixen totes les vocacions. El lema d'enguany vol mostrar que és en el si de les famílies que neixen les vocacions, perquè de la mateixa manera que la família cristiana és la que educa i ensenya a resar i a tractar el Senyor, també és en ella que cadascú descobreix la seva vocació.

La cadena de pregària és una iniciativa que, a imatge de la família que de generació en generació es transmet el tresor de la fe, vol mantenir la pregària pel do de la vocació; perquè siguin molts els que no tinguin por de respondre un sí generós a la crida que Déu fa.



La família cristiana, font de vocacions

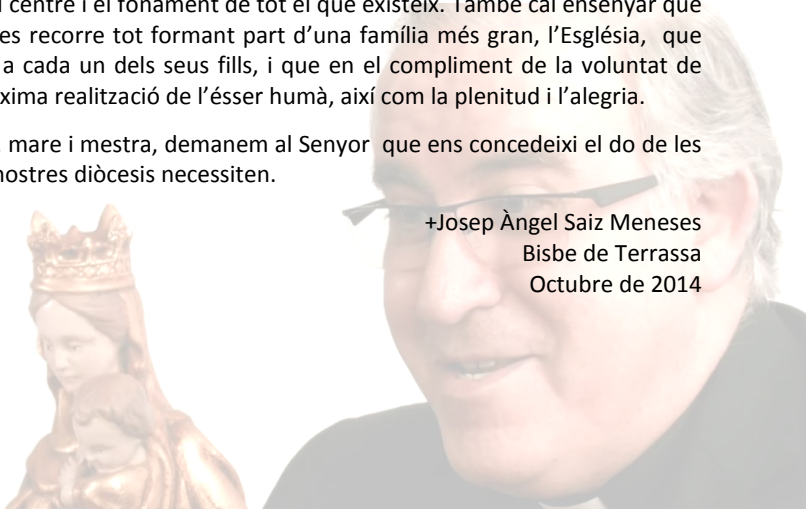
Enguany arribem a la desena edició de la Cadena de Pregària per les vocacions. Les deu diòcesis amb seu a Catalunya ens unim aquest mes de novembre en la pregària confiada per a aquesta intenció. Seran 30 dies de vetlla ininterrompuda d'oració, que enguany porta per lema "La família cristiana, font de vocacions".

Tots som responsables en el treball de la pastoral vocacional. La responsabilitat de la pastoral vocacional recau en la comunitat eclesial, en tots els àmbits i estaments del Poble de Déu. El primer responsable és el Bisbe amb la col·laboració del seu presbiteri. El Bisbe ha de promoure i coordinar les iniciatives apropiades. Els preveres, diaques, i els membres de la vida consagrada, col·laboraran per la seva entrega, pel seu testimoniatge de servei i de fraternitat i pel seu zel evangelitzador. També cal promoure grups vocacionals formats per persones que ofereixin la seva pregària i el seu sacrifici de cada dia, i també recolzament moral i col·laboració material. Els fidels laics tenen una gran importància, especialment els catequistes, els professors, els educadors i els animadors de la pastoral juvenil. També cal implicar-hi els nombrosos grups, moviments i associacions de fidels laics.

La família cristiana, església domèstica, té una responsabilitat particular en la missió educativa de l'Església i ofereix el marc més adequat per al naixement de les vocacions. La família és com el primer seminari. L'aprenentatge de la vida comença a la llar, així com les actituds de compartir, de dialogar, de respectar, etc. La llar familiar és també la primera escola pel desenvolupament de la fe i de la pregària. Per això és tan important que la institució familiar compleixi la seva missió portant a terme una educació integral en un clima de sana convivència que estigui animat per l'amor a Déu i als altres. En el sí de la família és on es neixen els primers brots vocacionals que cal acollir i acompanyar amb molta cura perquè es puguin anar desenvolupant.

Els pares són els principals educadors dels fills, els primers que han d'introduir els elements vocacionals, sempre des d'una perspectiva de fe. Això significa ensenyar que Déu ha creat totes les coses i que ens manté en l'existència; que la vida i la fe són dons seus, que Déu és el centre i el fonament de tot el que existeix. També cal ensenyar que el camí de la vida es recorre tot formant part d'una família més gran, l'Església, que Déu té un pla per a cada un dels seus fills, i que en el compliment de la voluntat de Déu es troba la màxima realització de l'ésser humà, així com la plenitud i l'alegria.

De la mà de Maria, mare i mestra, demanem al Senyor que ens concedeixi el do de les vocacions que les nostres diòcesis necessiten.



+Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa
Octubre de 2014

Pregar per la família, font de vocacions

Himne

L'Esperit del Senyor

L'Esperit del Senyor vindrà a vosaltres.
No tingueu por d'obrir de bat a bat
el vostre cor al seu amor. (2)

Ell transformarà les vostres vides,
us donarà un cor per estimar;
serà foc que purifica,
força en l'actuar.
Ell transformarà les vostres penes,
us sabreu fills seus ben estimats;
vostres cors obriu joiosos
a la llibertat.

L'Esperit del Senyor vindrà a vosaltres.
No tingueu por d'obrir de bat a bat
el vostre cor al seu amor. (2)

Ell enfortirà tota feblesa,
us dirà com heu de pregar;
posarà en els vostres llavis
paraules de bondat.
Ell canviarà tota tristesa
pel gran goig de la fraternitat;
vostres cors obriu joiosos
a la llibertat.

De l'Evangeli segons sant Lluc

2, 22-33.39-40

Passats els dies que manava la Llei de Moisès referent a la purificació, els pares de Jesús el portaren a Jerusalem per presentar-lo al Senyor, complint el que prescriu la Llei, que tot noi fill primer, sigui consagrat al Senyor. També havien d'oferir en sacrifici "un parell de tórtres o dos colomins", com diu la Llei del Senyor.

Hi havia llavors a Jerusalem un home que es deia Simeó. Era un home just i pietós que esperava l'hora en què Israel seria consolat, i tenia en ell l'Esperit Sant. En una revelació, l'Esperit Sant li havia promès que no moriria sense haver vist el Messies del Senyor. Anà, doncs, al temple, guiat per l'Esperit, i quan els pares entraven amb el nen Jesús, per complir amb ell el que era costum segons la Llei, Simeó el prengué en braços i beneí Déu dient: "Ara, Senyor, deixeu que el vostre servent se'n vagi en pau, com li havíeu promès. Els meus ulls han vist el Salvador que pre-paràveu per presentar-lo a tots els pobles; llum que es reveli a les nacions, glòria d'Israel, el vostre poble." El seu pare i la seva mare estaven meravellats d'això que es deia d'ell.

Simeó va beneir-los i digué a Maria, la seva mare: Aquest noi serà motiu que molts caiguin a Israel i molts d'altres s'alcin; serà una senyera combatuda, i a tu mateixa una espasa et traspasarà l'ànima; així es revelaran els sentiments amagats als cors de molts."

Quan hagueren complert tot el que ordenava la Llei del Senyor, se'n tornaren a Galilea, al seu poble de Natzaret. El noi creixia i es feia fort, era entenimentat i Déu li havia donat el seu favor.

Carta del Papa a las famílies

Us escric aquesta carta el dia en què se celebra la festa de la Presentació de Jesús al temple. A l'Evangeli de Lluc veiem que la Mare de Déu i sant Josep, d'acord amb la Llei de Moisés, van portar al Nen al temple per oferir-lo al Senyor, i dos ancians, Simeó i Anna, impulsats per l'Esperit Sant, els van sortir a l'encontre i van reconèixer en Jesús el Messies (cf. Lc 2,22-38). Simeó el va agafar en braços i va donar gràcies a Déu perquè finalment hi havia «vist» la salvació; Anna, malgrat la seva avançada edat, va agafar noves forces i es va posar a parlar a tothom del Nen. És una bonica estampa: dos joves pares i dues persones ancianes, reunits per Jesús. Realment Jesús fa que generacions diferents es trobin i s'uneixin! Ell és la font inesgotable d'aquest amor que venç tot egoisme, tota soledat, tota tristesa. En el seu camí familiar, vosaltres compartiu tants moments inoblidables: els àpats, el descans, les tasques de la casa, la diversió, la pregària, les excursions i pelegrinatges, la solidaritat amb els necessitats... Això no obstant, si manca l'amor, manca l'alegria, i l'amor autèntic ens el dóna Jesús: ell ens ofereix la seva Paraula, que il·lumina el nostre camí; ens dóna el Pa de vida, que ens sosté en les fatigues de cada dia.

Francesc, Papa. *Ciutat del Vaticà 2 de febrer de 2014.*



Comentari

La Sagrada Família sempre ha estat per tots nosaltres model privilegiat de família. Jesús és el centre d'aquesta família, com ho ha de ser de les nostres. La pàgina de l'Evangeli que proposem per la reflexió mostra bellament com la família de Natzeret no té por d'entregar el seu fill a Déu. També nosaltres hem de ser generosos amb la nostra vida i la dels nostres fills i entregar-los a Déu, conscients que és en la generositat i l'abandó en Ell que trobem la verdadera riquesa del nostre cor. Si mirant la Sagrada Família imitem la seva disponibilitat també en el si de la nostra família sorgiran vocacions fidels a la voluntat de Déu Creador i Salvador.

Pregàries del fidels

Preguem el Senyor perquè pel do de l'Esperit susciti en les nostres famílies tota mena de vocacions, podem pregar tots junts dient: **Escolteu-nos Pare.**

1. Preguem pel Papa Francesc, pel nostre Bisbe N., pels preveres i els diaques, perquè amb la seva paraula i la seva vida segueixin essent testimonis vius de l'Evangelí. **Preguem.**
2. Preguem per les llars cristianes, que compartint la fe en família aconseguixin aquell ambient propici per tal que hi sorgeixin persones disposades a respondre a la crida que el Senyor els fa tant al matrimoni, al sacerdoti o a la vida consagrada. **Preguem.**
3. Preguem perquè sempre hi hagi cors joves disposats a seguir la crida de Déu i a dedicar la seva vida al servei dels germans. **Preguem.**
4. Preguem pels qui pateixen, pels qui viuen en soledat, pels malalts i marginats, que trobin persones que els facin costat i disposades a ajudar-los. **Preguem.**
5. Preguem per tots nosaltres, que sapiguem agrair al Senyor la vocació que cadascú ha rebut i ens hi mantinguem fidels. **Preguem.**

Pare provident i bo, que sabeu en cada moment què ens convé, feu-nos el do de ser fidels a la crida que ens heu fet i de suscitar vocacions segons el vostre cor misericordiós. Us ho demanem per Crist, Senyor nostre. **Amén.**

Oració

Déu Totpoderós Etern,
que enviàreu el vostre Fill, Summe i Etern Sacerdot,
que va néixer i va créixer en el si d'una família;
vesseu en la vostra Església
l'Esperit de pietat i fortalesa
per tal que, responent generosament a la vostra crida,
siguin molts els que entreguin la seva vida
per servir-vos en els germans.
Per Crist Senyor nostre.

La família, font de vocacions

Cal cuidar l'àmbit familiar del jove, a fi de recuperar-lo com el seu primer lloc d'educació en la fe. El treball per les famílies i amb les famílies afavoreix el naixement i la consolidació de les vocacions al sacerdoti i a la vida consagrada. En aquest sentit, el papa Benet XVI explicava com els pares poden ser generadors de vocacions: «*quan es dediquen generosament a l'educació dels fills, guiant-los i orientant-los en el descobriment del pla d'amor de Déu, preparen aquest fèrtil terreny espiritual en què floreixen i maduren les vocacions al sacerdoti i a la vida consagrada*».

Actualment ens trobem amb unes dificultats noves presents a l'interior mateix de les famílies cristianes. No és fàcil que brollin vocacions al sacerdoti en un ambient de secularització i de consumisme com el nostre. Per això, la primera tasca consisteix a ajudar els pares a superar els condicionaments i les pressions de la cultura dominant. En una societat que ha perdut en bona part el sentit religiós, resulta un xic estrany el fet de la vocació sacerdotal, que implica la realitat d'un Déu que crida i d'una persona que respon amb un compromís definitiu. La influència negativa de la secularització afecta a la mateixa concepció del matrimoni i de la família. Si la vocació matrimonial se'n ressent, també ho fa la família com a lloc d'educació vocacional.

*La família és
l'àmbit primer
i natural de la
pastoral
vocacional*

*La vocació
sacerdotal
d'un fill és
el major regal
de Déu*

La família és l'àmbit primer i natural de la pastoral vocacional. La crida d'un fill al sacerdoti és signe de la fecunditat espiritual que Déu beneeix la família cristiana. Convé potenciar la cultura de la vida i la cultura de la vocació perquè vagin impregnant l'àmbit familiar, perquè els matrimonis acullin generosament el do de la vida i valorin la vocació sacerdotal d'un fill com el major regal de Déu. Així succeeix quan la família manté la seva identitat, és ella mateixa, és autènticament una Església domèstica. Els pares estan cridats a educar els seus fills en

la fe i en la disponibilitat i el seguiment de la crida de Déu. D'aquesta manera, la família esdevé el primer seminari on poden germinar les llavors de vocació.

Conferència Episcopal Espanyola.
Vocacions sacerdotals per al segle XXI (abril 2012).

Més informació a:

www.cadenadepregaria.cat

